

MAG IK MIJ EVEN VOORSTELLEN ...

Ik ben geboren Harderwijker en ben in 1958 als beroepsmilitair bij de Koninklijke Luchtmacht in dienst getreden. Mijn militaire carrière begon in Nijmegen, de basisopleiding van de KLu. Daarna naar de Luchtmacht Elektrotechnische School in Schaarsbergen voor de opleiding "Radio/Radar monteur". Daarna opleiding Gronduitrusting Elektra waarna ik mij verder ging specialiseren in de GU-Elektra. In 1960 plaatsing op Vliegbasis Soesterberg bij het werkcentrum Gronduitrusting. Na een korte periode als GU-monteur werd ik verzocht een plaatsing naar Nederlands Nieuw Guinea te accepteren, maar eerst even een cursus koeltechniek en Luchtbehandeling bij het TOKM (Technische Opleiding Koninklijke Marine) in Amsterdam volgen.

Zogezegd zo gedaan en oktober 1960 vertrok ik per DC-8 van de KLM naar BIAK Nederlands Nieuw Guinea, voor mij op dat moment een heel vreemde bestemming. Maar goed je hebt getekend als beroepsmilitair, dus gaan. Na anderhalf jaar tropische ervaringen te hebben opgedaan in april 1962 weer terug naar Soesterberg, waar mij al snel vanuit de LETS, de vraag werd gesteld of ik geen instructeur wilde worden op Kamp van Zeist, de opleidingsschool voor zowel gronduitrusting-monteurs als automonteurs.

Ik zag dat wel zitten en zodoende die functie aanvaard, ik was inmiddels gehuwd en we woonden in Soesterberg. Ik heb er lesgegeven in de vakken elektrotechniek, noodstroom en koeltechniek/luchtbehandeling. Na dit zo'n 6 jaar te hebben volbracht, waar ook diverse cursussen aan verbonden waren, was het weer tijd voor iets anders.

Het werd bij DATIM de buitendienst "Noodstroom", testen en onderhoud plegen aan noodstroomapparatuur op alle KLu-onderdelen, zowel Nederland als Duitsland op de GGW's (Groep Geleide Wapens). Ook hier kwam een einde aan, doordat defensie die werkzaamheden ging uitbesteden aan de burgersector.

Mij werd een functie bij staf CTL (Commando Tactische Luchtstrijdkrachten) op het landgoed "Wulperhorst" in Zeist aangeboden. Dat werd een bureaufunctie, waar ik even aan wennen moest. Bureau Ondersteunende Systemen (BOS). Maar gezien ik veel ervaring en kennis had opgedaan bij de LETS en de Buitendienst van DATIM, kon ik daar al snel mijn draai vinden. Ik kreeg, samen met drie collega's het pakket "Noodstroom" en "werkplaatsuitrusting" met alle gereedschaps-machines en handgereedschappen en testapparatuur welke noodzakelijk waren op de KLu onderdelen. Ook hier was het weer regelmatig de onderdelen bezoeken, aanvragen beoordelen en veel contact met Den Haag.

In 1991 ging de KLu weer reorganiseren en werd mij de aanbieding gedaan eerder de KLu te verlaten als A.O.O. met een goede financiële regeling. Zogezegd, zo gedaan en ik ging met vervroegt pensioen. Einde carrière KLu. Geen dag spijt, een fijne tijd gehad en ik kon gaan genieten van mijn gezin, mijn hobby's en vrije tijd.

*Met vriendelijke groet,
Ab Beuving (veteraan)
Veteranencafé Alleman - Harderwijk*